

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania)
w dniu 19 grudnia 2014 r. – Masco Denmark ApS i Damixa ApS/Skatteministeriet**

(Sprawa C-593/14)

(2015/C 073/23)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Masco Denmark ApS i Damixa ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 43 WE w związku z art. 48 WE (obecnie art. 49 TFUE w związku z art. 54 TFUE) stoi na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie nie przyznawało spółce będącej jego rezydentem zwolnienia podatkowego w odniesieniu do dochodu z tytułu odsetek w przypadku, gdy spółka należąca do tej samej grupy, będąca rezydentem w innym państwie członkowskim, nie miała prawa do odliczenia w odniesieniu do odpowiednich wydatków z tytułu odsetek ze względu na obowiązujące w tym innym państwie członkowskich przepisy (takie jak rozpatrywane w niniejszej sprawie) dotyczące ograniczenia prawa odliczenia odsetek w przypadku niedostatecznej kapitalizacji, podczas gdy to pierwsze państwo członkowskie przyznaje spółce będącej jego rezydentem zwolnienie podatkowe w odniesieniu do dochodu z tytułu odsetek pochodzących od innej spółki będącej rezydentem tego samego państwa członkowskiego i należącej do tej samej grupy, która nie ma prawa do odliczenia podatku w odniesieniu do odpowiednich wydatków z tytułu odsetek w związku z przepisami krajowymi (takimi jak rozpatrywane w niniejszej sprawie) dotyczącymi ograniczenia prawa do odliczenia odsetek w przypadku niedostatecznej kapitalizacji?”

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2014 r. – Bundesrepublik Deutschland/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-600/14)

(2015/C 073/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/699/UE z dnia 24 czerwca 2014 r. w zakresie, w jakim odnosi się ona do zmiany art. 12 Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF-Podstawowa konwencja) oraz niektórych załączników do niej, a mianowicie załącznika B (Przepisy ujednolicone o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami – CIM), D (Przepisy ujednolicone o umowach użytkowania pojazdów w międzynarodowej komunikacji kolejowej – CUV) i E (Przepisy ujednolicone o umowie użytkowania infrastruktury w międzynarodowej komunikacji kolejowej – CUI) (art. 1 decyzji w związku z nr 3, pkt 4 [w zakresie dotyczącym art. 12 COTIF-Podstawowa konwencja], 5, 7 i 12 załącznika) oraz

— obciążenie Rada Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zgodnie ze stanowiskiem rządu federalnego, art. 91 i art. 218 ust. 9 TFUE nie przyznają Unii kompetencji w zakresie określenia wspólnego stanowiska odnośnie do wszystkich regulacji, które były przedmiotem obrad i przyjmowania decyzji w ramach 25 posiedzenia obrad Komisji Rewizyjnej Międzyrządowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF). Poprzez przyjęcie decyzji Rada naruszyła zatem zasadę ograniczonych kompetencji zgodnie z art. 5 ust. 2 zd. 1 TUE.
2. Ponadto zaskarżona decyzja obciążona jest błędnym uzasadnieniem, ponieważ nie wynika z niej w sposób dostatecznie jasny, dlaczego Unia posiada kompetencje w zakresie określania wspólnego stanowiska odnośnie do wszystkich regulacji, które stanowiły przedmiot obrad i przyjmowania decyzji w ramach 25 posiedzenia obrad Komisji Rewizyjnej OTIF.
3. Rada poza tym naruszyła zasadę lojalnej współpracy w związku z zasadą skutecznej ochrony prawnej poprzez uchwalenie zaskarżonego aktu dopiero na dzień przed rozpoczęciem 25 posiedzenia Komisji Rewizyjnej OTIF. W ten sposób pozbawiono Bundesrepublik Deutschland jakiegokolwiek możliwości wystąpienia do Trybunału Sprawiedliwości w celu udzielenia (tymczasowej) ochrony prawnej względem zaskarżonej decyzji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Retten i Glostrup (Dania) w dniu 22 grudnia 2014 r. – Anklagemyndigheden/Canal Digital Danmark A/S

(Sprawa C-611/14)

(2015/C 073/25)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Retten i Glostrup

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anklagemyndigheden

Strona oskarżona: Digital Danmark A/S

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/29/WE z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym (dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych)⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeczny jest z nią krajowy reżim prawny taki jak ten wynikający z § 3 markedsføringsloven [duńskiej ustawy o ochronie obrotu gospodarczego], który, zakazując stosowania wprowadzających w błąd praktyk handlowych, w tym także tych związanych z zaproszeniami do dokonania zakupu, ani w swej treści, ani nigdzie indziej w tej ustawie nie powołuje się na ograniczenia wynikające z art. 7 ust. 1 dyrektywy, zgodnie z którym należy wziąć pod uwagę to, czy w ramach stosowania danej praktyki pomijane są istotne informacje potrzebne przeciętnemu konsumentowi, stosownie do okoliczności, do podjęcia świadomej decyzji dotyczącej transakcji oraz te wynikające z art. 7 ust. 3 dyrektywy, zgodnie z którym należy uwzględnić ograniczenia przestrzenne lub czasowe nieodłącznie związane ze stosowanym w przypadku danej praktyki handlowej środkiem przekazu?